

Tadeusz Marcinkowski Absolwent z 1936r.

(ur. 1917 r.)

Urodził się 16 października 1917 r. w Wilnie jako syn Stanisława i Rozalii Miakisz. Imię otrzymał na cześć Tadeusza Kościuszki. Rodzina ojca prawdopodobnie była spokrewniona z rodziną Karola Marcinkowskiego – lekarza, społecznika, powstańca (1800-1846). Ojciec T. Marcinkowskiego urodził się 17 listopada 1882 r. w Dręczewie w powiecie gostyńskim. Z wykształcenia był farmaceutą. Brał udział w Powstaniu Wielkopolskim 1918-1919. Zginął prawdopodobnie w czasie masowych egzekucji w połowie października 1939 r., w miejscowości Grupa, w Borach Tucholskich.

T. Marcinkowski w 1926 r. zaczął się uczyć w prywatnej szkole przy pl. A. Asnyka w Poznaniu. Ojciec po krótkim czasie przeniósł go do Szkoły Przygotowawczej przy Gimnazjum im. Adama Mickiewicza. Nauka w tej szkole była dość kosztowna, dlatego w 1929 r. umieścił go w Państwowym Gimnazjum Humanistycznym im. ks. Piotra Skargi w Szamotułach, gdzie w 1936 r. uzyskał świadectwo dojrzałości. Następnie podjął studia medyczne na Uniwersytecie Poznańskim. Ukończył je w połowie 1945 r.

W Kampanii Wrześniowej 1939 r. był ochotnikiem w charakterze sanitariusza. Później działał w ruchu oporu – był lekarzem do specjalnych poruczeń szefa sanitarnego Kedywu (Kierownictwo Dywersji AK) – majora Cypriana Sadowskiego, pseudonim „Skiba” (1902-1985). Brał udział w tajnym nauczaniu medycyny na terenie Szpitala Ujazdowskiego w Warszawie.

Ze Szpitalem Ujazdowskim związany był przez cały okres okupacji hitlerowskiej. Początkowo przebywał tam na leczeniu jako ranny żołnierz ochotnik, później został pracownikiem tego szpitala. Tutaj składał przysięgę wojskową i został przyjęty do AK. W szpitalu przeżył Powstanie Warszawskie 1944 r.

Obecnie jest profesorem doktorem habilitowanym nauk medycznych, ma tytuł magistra filozofii. Wiele lat był kierownikiem Zakładu Medycyny Sądowej Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie.

Od lat utrzymuje ścisły kontakt z szamotulskim Liceum Ogólnokształcącym, bibliotece szkolnej przekazuje egzemplarze swoich kolejnych publikacji naukowych i wspomnieniowych. Interesującą książką dla szamotulan jest z pewnością publikacja pt. „W stronę medycyny – moja droga dość wyboista”, Goleniów 1992 r.

T. Marcinkowski ożenił się 10 kwietnia 1944 r. w Warszawie z Marią Aleksandrą Rzewuską. Z tego związku małżeńskiego urodziło się troje dzieci: Ewa (1945) w Białowodzie koło Nowego Sącza, obecnie Drażkowska, lekarz pulmonolog w Torzymiu; Jerzy Tadeusz – (1948) doktor habilitowany, kierownik Zakładu Higieny Akademii Medycznej w Poznaniu; Stanisław (1951) – lekarz medycyny, dyrektor szpitala w Torzymiu.